ततीऽग्रेस्तर्पगं कुर्याह्याय बजयस्तया ॥ १६ ॥ ब्रह्मचे ग्रहमध्ये तु विखेदेवेभ्य एव च। धन्वन्तरिं समुद्दिख प्रागुदीच्यां बिखं चिपेत् ॥ १७ ॥ प्राच्यां शकाय याग्यायां यमाय बिलमाइरेत्। प्रतीच्यां वक्षायाय सोमायोत्तरतो बिलं ॥ १८ ॥ दबाद्वाचे विभाचे च बिलं दारे ग्रहस्य तु। चर्यम्गोऽय विहर्दचा हुहेम्यस समन्ततः ॥ १८ ॥ नक्रचरेभ्यो भूतेभ्यो बिलमाकाशतो हरेत्। पितृषां निर्व्वपेच्चैव दक्षिणाभिमुखस्थितः॥ २०॥ यहं स्थलत्यरो भूत्वा सुसमाहितमानसः। - ततस्तीयमुपादाय तेष्वेवाचमनाय वै ॥ २१ ॥ स्थानेषु निश्चिपेत् प्राचलात्ता उद्दिश्य देवताः। एवं यह बिलं कृत्वा यहे यहपतिः गुचिः ॥ २२॥ श्राप्यायनाय भूतानां कुर्यादुत्सर्गमादरात्। श्वभ्यश्च श्वपचेभ्यश्च वयोभ्यश्चावपेडुवि॥ २३॥ वैश्वदेवं हि नामैतत् सायं प्रातक्दाह्नतं। श्राचम्य च ततः कुर्यात् प्राच्चो दारावसोकनं ॥ २४ ॥ मुक्कर्त्तस्याष्टमं भागमुदीच्योऽप्यतिथिभेवेत्। श्रतियिं तत्र सम्प्राप्तमनारोनोदकेन च ॥ २५ ॥ सम्पूजयेचया शक्ति गन्धपुष्पादिभिस्तया। न मिचमतिथिं कुर्थान्नैकयामनिवासिनं ॥ २६ ॥ चज्ञातकुषनामानं तत्काषसम्पर्श्यतं।